

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124403640
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6124403640.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

14C/9/2025

– 2 –

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu: Slovenská komora medicínsko-technických pracovníkov, so sídlom Bratislava-Rača, Karpatské námestie 10A, IČO: 42 140 251, právne zastúpeného: UHRINČAĽ – VAJDA s.r.o., so sídlom Bratislava-Staré Mesto, Rybné námestie 1, IČO: 51 308 185, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenej: JUDr. Ján Krnáč, advokát, so sídlom Nám. SNP č. 70/36, 960 01 Zvolen, IČO: 387 946 92, o zaplatenie 30,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

14C/9/2025

– 2 –

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

14C/9/2025

– 14 –

1. Žalobca sa žalobou, ktorá bola doručená dňa 21.10.2024 Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciu súdu (ďalej len „upomínací súd“), domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 30,- Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15,- Eur od 01.02.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 15,00 Eur od 01.02.2020 do zaplatenia, ďalej zaplatenia sumy 1,80 Eur (nákladov spojených s uplatnením pohľadávky) a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je stavovskou organizáciou v zdravotníctve, ktorá v zmysle § 47b ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 578/2004 Z.z.“) združuje verejných zdravotníkov, zdravotníckych laborantov, nutričných terapeutov, dentálne hygieničky, rádiologických technikov, technikov pre zdravotnícke pomôcky, optometristov, farmaceutických laborantov, masérov, očných optikov, praktické sestry – asistentov, zubných asistentov a sanitárov. Vychádzajúc z obsahu ustanovenia § 31 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z., jednou z podmienok výkonu zdravotníckeho povolania je, okrem iného, aj registrácia zdravotníckeho pracovníka

v registri vedenom príslušnou komorou, pričom tieto podmienky musia byť splnené po celý čas výkonu zdravotníckeho povolania. Postup registrácie a s tým súvisiacich rozhodnutí je upravený v ustanoveniach § 62 až § 64 zákona č. 578/2004 Z.z.. V zmysle ustanovenia § 63 ods. 5 uvedeného zákona vedie register a priebežne ho aktualizuje podľa údajov oznamovaných zdravotníckymi pracovníkmi. Ročný poplatok za vedenie registra je najviac vo výške 15,- Eur a je príjmom komory, ktorá zdravotníckeho pracovníka registruje v zmysle ustanovenia § 62 ods. 2 až 12 zákona č. 578/2004 Z.z.. Podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. d/ tohto zákona je povinnosťou každého zdravotníckeho pracovníka zaplatiť poplatok za vedenie registra, a to najneskôr do 31.01. príslušného kalendárneho roka. Zároveň v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. je povinnosťou každého zdravotníckeho pracovníka sústavné sa vzdelávať, pričom hodnotenie sústavného vzdelávania ním registrovaných zdravotníckych pracovníkov vykonáva komora. Uvedené hodnotenie je taktiež v zmysle ustanovenia § 42 ods. 10 tohto zákona spoplatnené, a to poplatkom, ktorého maximálna výška je uvedená v zákone, v znení platnom v príslušnom roku. Výška poplatku za hodnotenie sústavného vzdelávania v čase vykonania je hodnotenému zdravotníckemu pracovníkovi oznámená písomne riadne a včas zverejnením na jeho webovom sídle. Okrem povinnosti registrácie sa môžu registrovaní zdravotní pracovníci stať tiež členmi komory na základe čoho vznikajú zdravotníckym pracovníkom práva uvedené v § 52 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z.. Členstvo v komore je v zmysle § 50 ods. 3 tohto zákona dobrovoľné. V prípade, ak zdravotnícky pracovník požiadava o členstvo, vzniká mu zápisom do registra povinnosť platiť riadne a včas členské príspevky v zmysle § 52 ods. 2 písm. e/ tohto zákona a to vo výške podľa vnútorných predpisov komory v zmysle § 52 ods. 3 zákona č. 578/2004 Z.z.. Vzhľadom na tieto skutočnosti má voči registrovaným zdravotníckym pracovníkom zákonný nárok na zaplatenie registračného poplatku za každý kalendárny rok od momentu ich registrácie a zároveň v prípade vykonania hodnotenia sústavného vzdelávania aj zákonný nárok na zaplatenie poplatku za poskytnutie tejto služby. V prípade, ak sa zdravotnícky pracovník stane na vlastnú žiadosť členom komory, má voči členom nárok i na zaplatenie členských poplatkov. Na základe Oznámenia v súlade s § 63 zákona č. 578/2004 Z.z. zapísal žalovanú do ním vedeného registra a vydal jej Potvrdenie o registrácii, v rámci ktorého jej prideliť registračné číslo. V zmysle § 31 ods. 1 písm. e/ v spojení s ustanovením § 63 ods. 5 zákona č. 578/2004 Z.z. vznikla žalovanej povinnosť uhrádzať na jeho účet poplatok za vedenie registra, pričom vo svojom účtovníctve evidoval voči žalovanej omeškanie s úhradou poplatkov za obdobie roka 2020 vo výške 15,- Eur, ktorý sa stal splatným dňa 31.01.2020 a za obdobie roka 2021 vo výške 15,- Eur, ktorý sa stal splatným dňa 31.01.2021. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovanú na úhradu jej záväzkov, žalovaná si svoje záväzky nespĺnila, preto podal voči nej žalobu na súd. Súčasne si žalobou uplatnil i náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to za poštovné k predžalobnej výzve v sume 1,80 Eur.

2. O žalobe žalobcu rozhodol upomínací súd platobným rozkazom Sp.zn.: 14Up/1728/2024 zo dňa 06.11.2024, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Tento platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk, preto upomínací súd výzvou zo dňa 11.02.2025, ktorá bola doručená žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu dňa 26.02.2025, vyzval žalobcu, aby v lehote 15-tich dní od doručenia výzvy navrhol pokračovanie v konaní voči žalovanej na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a to v zmysle § 10 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní (ďalej len „ZoUK“) s tým, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu včas reagoval na túto výzvu návrhom na pokračovanie v konaní, ktorý bol doručený upomínaciu súdu dňa 26.02.2025. Na to upomínací súd vec postúpil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie ako súdu príslušnému v zmysle § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 ZoUK, keď vec bola doručená tunajšiemu súdu na ďalšie prejednanie dňa 27.02.2025 s tým, že žalobca bol prostredníctvom právneho zástupcu o tomto procesnom postupe upovedomený Upovedomením o postúpení veci zo dňa 26.02.2025, ktoré mu bolo doručené dňa 26.02.2025.

3. Po postúpení veci z upomínacieho súdu tunajšiemu súdu (ďalej len „súd“) žalovaná súdom uznesením Sp.zn.: 14C/9/2025-94 zo dňa 10.03.2025 bola vyzvaná podľa § 167 ods. 2 CSP, aby v lehote 15-tich dní od doručenia uznesenia sa písomne vyjadrila k žalobe, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami žalovanej bolo doručené dňa 04.05.2025 do vlastných rúk (č.l. 99 spisu). Žalovaná na uznesenie súdu, na žalobu s prílohami nereagovala. Na to preto súd opätovne platobným rozkazom Sp.zn.: 14C/9/2025-109 zo dňa 27.05.2025 rozhodol o žalobe žalobcu tak, že jej v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený do vlastných rúk dňa 30.07.2025 (č.l. 120 spisu).

4. Žalovaná na to doručila súdu dňa 08.08.2025 proti platobnému rozkazu odpor s vecným odôvodnením. Nakoľko žalovaná proti platobnému rozkazu podala v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením, zrušil sa tým zo zákona v celom rozsahu odporom napadnutý platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 4 CSP podľa ktorého, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušuje v celom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

5. Žalovaná v odpore, ktorý doručila súdu dňa 08.08.2025 uviedla, že navrhuje žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Ďalej v odpore mala za to, že žalobca sa žalobou domáha voči nej uhradenia „nezaplatených členských príspevkov“ za obdobie rokov 2020 a 2021, pričom odkázal na ustanovenie § 80 ods. 5 zákona č. 578/2004 Z.z., podľa ktorého je povinnosťou každého zdravotníckeho pracovníka zaplatiť poplatok za vedenie registra zdravotníckych pracovníkov, a to najneskôr do 31.01. príslušného kalendárneho roka. Z hľadiska skutkových okolností zvýraznila, že má odo dňa 01.11.2019 status starobnej dôchodkyne, keďže k 31.10.2019 jej bol ukončený pracovný pomer v NRC Kováčová a od tejto doby nevykonáva povolanie zdravotníckeho pracovníka, ktorá skutočnosť je jedným z predpokladov na členstvo a registráciu v Slovenskej komore medicínsko-technických pracovníkov. Zrušenie jej registrácie ako zdravotníckeho pracovníka mohla žalujúca komora uskutočniť aj bez podnetu, resp. návrhu. Ako dôchodkyňa by nemohla žiadnym spôsobom profitovať z členstva v danej komore a v prípade úhrady členských príspevkov by sa zrejme jednalo o bezdôvodné a neúčelné vynakladanie finančných prostriedkov. Po ukončení pracovného pomeru zdravotného pracovníka prekonala ťažké obdobie aj v blízkom rodinnom živote, pretože sa musela starať o ťažko onkologicky chorú dcéru, ktorá podstupovala onkologickú liečbu a bola vo vážnom zdravotnom stave, keď tomuto ochoreniu aj podľahla v máji roku 2020. Aktuálne sa stará o svoju matku, ktorej zdravotný stav si vo veku 90 rokov vyžaduje každodennú trvalú starostlivosť a dohľad. Aj pri odhliadnutí od vyššie prezentovaných argumentov nie je možné žalobcom uplatnené nároky akceptovať a tieto mu priznať, nakoľko subjektívne právo žalobcu vymáhať od nej registračný poplatok, resp. registračné poplatky za obdobie rokov 2020 a 2021 by bolo možné od 01.02.2020, resp. od 01.02.2021 (od uvedených časových okamihov samotný žalobca ustálil jej údajné omeškanie). Z procesno-časových súvislostí vecí vyplýva, že žalobca podal žalobu na súde dňa „12.10.2024“, a teda sa snaží uplatňovať a vymáhať sporné právo, ktoré je premlčané podľa § 101 Občianskeho zákonníka v spojení s § 100 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov vzniesla námietku premlčania voči všetkým nárokom uplatneným žalobcom a žiadala v konaní sa primárne zaoberať touto námietkou.

6. Na uznesenie súdu Sp.zn.: 14C/9/2025-135 zo dňa 12.08.2025, ktoré bolo vydané podľa § 167 ods. 3 CSP, a ktorým súd vyzval žalobcu, aby sa v lehote 15-tich dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k odporu žalovanej, uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť, žalobca reagoval vyjadrením, ktoré bolo doručené súdu dňa 29.08.2025. Vo vyjadrení žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaná v odpore tvrdí, že komora mohla zrušiť registráciu aj bez jej podnetu, toto tvrdenie žalovanej nemá oporu v právnych predpisoch. Žalovaná nebola členkou komory, ale registrovaným zdravotníckym pracovníkom, keď zdravotnícky pracovník nemôže vykonávať zdravotnícke povolanie bez registrácie v príslušnej komore, členstvo je však dobrovoľné, registrácia je povinná pri výkone povolania. Podľa § 63 ods. 1 písm. a/ zákona č. 578/2004 Z.z., komora zruší registráciu tomu, kto požiadal o zrušenie registrácie v súvislosti s ukončením výkonu zdravotníckeho povolania. V zákone je výslovne uvedené, že o zrušenie registrácie je potrebné požiadať komoru pri ukončení výkonu povolania. Podľa § 80 tohto zákona, v ktorom sú uvedené povinnosti zdravotníckeho pracovníka, sú v ods. 1 písm. c/ stanovené povinnosti zdravotníckeho pracovníka voči komore – oznámiť komore údaje na zápis do registra, oznamovať zmenu údajov a predkladať doklady o zmene údajov (§ 63 ods. 2). Za neoznámenie zmeny údajov o žalovanej je komora zákonom poverená ukladať pokuty, k čomu komora nepristúpila, ale zámer zákonodarcu, aby si zdravotnícki pracovníci plnili svoje oznamovacie povinnosti voči komore je jednoznačný. Dňa 03.03.2021 mu bola doručená žiadosť o zrušenie registrácie žalovanej, na základe čoho jej registrácia bola zrušená dňa 11.03.2021. Aj doručením žiadosti o zrušenie registrácie žalovaná uznala, že si je vedomá, že jej to zákon prikazuje. Dňa 15.03.2021 žalovanej bolo zaslané vyrozumienie o zrušení registrácie. Dňa 26.02.2024 bola žalovanej zaslaná výzva k úhrade nedoplatku vo výške 30,- Eur. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k úhrade, boli nedoplatky postúpené na vymáhanie „advokátskej kancelárii“. Vzhľadom na uvedené je zrejme, že žalovanej boli opakovane zasielané písomné upozornenia, že je nevyhnutné zrušiť registráciu, ak už žalovaná nevykonáva zdravotnícke povolanie. Skutočnosť, že bola žalovaná na dôchodku nie je relevantná pre toto konanie, keďže

žalovaná môže vykonávať zdravotnícke povolanie aj popri dôchodku. Vzhľadom k tomu, že si žalovaná nesplnila svoju povinnosť požiadať o zrušenie registrácie a nereagovala na žiadne upozornenia, nemá žiaden dôvod odpúšťať žalovanej poplatky, preto trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovanej jeho nároku uviedol, že v zmysle § 102 Občianskeho zákonníka „pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby, začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo“. V predmetnej veci začala premlčacia lehota na uplatnenie nároku voči žalovanej plynúť najskôr doručením výzvy (v skutočnosti po uplynutí 60 dní od doručenia výzvy), nakoľko v zmysle zákona bol povinný uplatniť dlžnú sumu pred podaním žaloby najprv u žalovanej výzvou podľa zákona č. 578/2004 Z.z.. V zmysle § 63 ods. 7 tohto zákona „komora vymáha zaplatenie poplatkov podľa odsekov 4 a 5 a § 71 ods. 3 podľa osobitného predpisu najskôr po uplynutí 60 dní nasledujúcich po uplynutí lehoty stanovenej v písomnej výzve zdravotníckemu pracovníkovi na zaplatenie poplatku, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní“. Výzva na zaplatenie bola žalovanej zaslaná v júni 2024, teda všeobecná trojročná premlčacia doba uplynie najskôr v júni 2027, čo znamená, že pohľadávka uplatnená v súdnom konaní nie je premlčaná a to ani čiastočne, nakoľko svoju pohľadávku uplatnil na súde v roku 2024. Na podporu svojho názoru poukázal na viaceré súdne rozhodnutia príkladmo „rozhodnutie“ Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.01.2024, Sp.zn.: 13C/69/2023, uznesenie Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.03.2024, Sp.zn.: 8Co/19/2024 vydané v právnej veci Okresného súdu Prievidza Sp.zn.: 9C/58/2023, „rozhodnutie“ Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 01.07.2024, Sp.zn.: 9C/30/2024, rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 08.04.2025, Sp.zn.: 11C/1/2025, „rozhodnutie“ Okresného súdu Poprad, Sp.zn.: 18C/51/2023 zo dňa nevedeného, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.03.2025, Sp.zn.: 27Co/16/2024, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.04.2025, Sp.zn.: 1Co/7/2025. Nakoľko mal za to, že jeho právo nie je premlčané, žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

7. Napokon uznesením Sp.zn.: 14C/9/2025-153 zo dňa 16.09.2025 súd podľa § 167 ods. 4 CSP vyzval žalovanú, aby v lehote 15-tich dní od doručenia uznesenia sa vyjadrila k tomuto vyjadreniu žalobcu, uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť. Na uznesenie a vyjadrenie žalobcu reagovala žalovaná vyjadrením, ktoré bolo doručené súdu dňa 20.09.2025. V predmetnom vyjadrení žalovaná uviedla, že interpretáciu skutkového a právneho stavu prezentovanú žalobcom v jeho vyjadrení v celom rozsahu naďalej popiera a to predovšetkým vzhľadom na riadne a dôvodne uplatnenú námietku premlčania, ktorá bráni akceptácii žalobného návrhu a vyneseniu výroku vymedzeného petitom žalobného návrhu. Zopakovala, že žalobca sa žalobou domáha uhradenia nezaplatených poplatkov za vedenie registra, resp. poplatkov za aktualizáciu registra za obdobie rokov 2020 a 2021, pričom odkazuje na § 63 ods. 5 a 80 ods. 1 písm. d/ zákona č. 578/2004 Z.z., podľa ktorých je povinnosťou každého zdravotníckeho pracovníka zaplatiť poplatok za vedenie registra zdravotníckych pracovníkov a to najneskôr do 31.01. príslušného kalendárneho roka. Zopakovala ďalej, že ku dňu 01.11.2019 už nemala štatút zdravotníckeho pracovníka, tento odpadol ku dňu 01.11.2019, keď obdobne k tomuto dátumu neexistoval dôvod na aktualizáciu registra vo vzťahu k jej osobe, pretože žalujúca komora mohla zrušiť registráciu aj bez jej podnetu. Odo dňa 01.11.2019 má status starobnej dôchodkyne, od tejto doby nevykonávala povolanie zdravotníckeho pracovníka. Navyše aj pri odhliadnutí od týchto argumentov nie je možné žalobcom uplatnené nároky akceptovať a priznať, nakoľko subjektívne právo žalobcu vymáhať od nej registračné poplatky za obdobie rokov 2020 a 2021 by bolo možné od 01.02.2020, resp. od 01.02.2021 (od uvedených časových okamihov samotný žalobca ustálil jej omeškanie) pričom žalobca podal žalobu na súde až dňa „12.10.2024“, teda sa snaží uplatňovať a vymáhať sporné právo, ktoré je premlčané podľa § 101 Občianskeho zákonníka. V zmysle absurdnej konštrukcie žalobcu ohľadom začiatku plynutia premlčacej doby (podľa ktorej premlčacia doba začala plynúť až od okamihu zaslania výzvy z júna 2024, to znamená s časovým odstupom 4 rokov a 5 mesiacov od splatnosti poplatku za rok 2020, resp. s časovým odstupom 3 rokov a 5 mesiacov od splatnosti poplatku za rok 2021) by potom platilo, že ak by žalobca zaslal výzvu napríklad až v roku 2030 alebo v roku 2035, tak by začiatok plynutia premlčacej doby bol posunutý na uvedenú časovú hranicu a bol by determinovaný rýdzo subjektívnym faktorom v podobe svojvôle (ľubovôle) žalobcu. Akceptácia takejto konštrukcie by popierala základné princípy právneho štátu vrátane princípov právnej istoty a stability právnych vzťahov. Navyše skutkový stav a postup žalobcu nezodpovedá ani jeho (inak neprijateľnej) konštrukcii, nakoľko primárna výzva žalobcu k úhrade tvrdených nedoplatkov bola obsiahnutá v jeho podaní zo dňa 11.03.2021, a teda ak by platila konštrukcia produkovaná žalobcom, rozhodujúca pre vec by bola predmetná výzva. Tiež považuje za nekorektné a zavádzajúce aj tvrdenia žalobcu vo vzťahu k aplikačnej praxi všeobecných súdov. V uznesení Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.03.2024, Sp.zn.: 8Co/19/2024 sa odvolací súd

nezaoberal vecnou stránkou veci (rozsudok prvoinštančného súdu zrušil pre vadu nepreskúmateľnosti), rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 22.01.2024, Sp.zn.: 13C/69/2023 bol rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.08.2024, Sp.zn.: 13Co/154/2024 zmenený a žalobný návrh žalobcu (totožného so žalobcom v prejednávanej veci) zamietnutý. Ďalej vo vyjadrení sa žalovaná venuje citácii z dôvodov rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.08.2024, Sp.zn.: 13Co/54/2024. V záveroch vyjadrenia navrhla žalobný návrh žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. V poslednom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 26.10.2025 žalobca uviedol, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, na ktorý poukazuje žalovaná vo svojom vyjadrení je jediným rozhodnutím, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý správne rozhodol, že pohľadávka premlčaná nie je z dôvodu aplikácie § 102 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na nízku hodnotu sporu nebol prípustný proti rozsudku krajského súdu opravný prostriedok vo forme dovolania, v dôsledku čoho došlo k prekvapivej zmene rozhodnutia, voči ktorej nemal možnosť sa ďalej procesne brániť napriek tomu, že ide o zjavne nesprávne rozhodnutie. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí snažil vysporiadať s právnou otázkou, či je možné uplatniť úspešne u zdravotníckeho pracovníka žalobou na súde nárok, bez zaslania výzvy v zmysle § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z., z ktorého žalobca cituje: „V danom prípade nemožno skonštatovať ani zánik práva žalobcu pri nesplnení dodatočných povinností podľa § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z.. Zároveň, na rozdiel napr. od zodpovednosti za vady, kde uplatnenie práva u scudziteľa predstavuje prostriedok umožňujúci mimosúdne vybavenie veci, povinná výzva v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia napĺňa skôr informačnú funkciu a umožňuje dlžníkovi dobrovoľne zaplatiť dlh predtým, než komora (žalobca) pristúpi k vykonaniu povinnosti jej vyplývajúcej zo zákona, t.j. k vymáhaniu dlžnej sumy. Inak povedané, uvedené ustanovenie neupravuje povinnosť žalobcu uplatniť si svoje právo vyplývajúce zo zákona č. 578/2004 Z.z. u zdravotníckeho pracovníka (fyzickej osoby), v tomto prípade u odvolateľky, ako ani sankciu zániku práva v prípade neuplatnenia si práva u fyzickej, či právnickej osoby.“ Súd teda tu konštatoval, že ide „skôr o informačnú funkciu“ a „umožňuje dlžníkovi dobrovoľne zaplatiť dlh“, keď ďalej uviedol, že uvedené ustanovenie „neupravuje povinnosť žalobcu uplatniť si svoje právo vyplývajúce zo zákona č. 578/2004 Z.z. u zdravotníckeho pracovníka“ a ani „sankciu zániku práva v prípade neuplatnenia si práva u fyzickej či právnickej osoby“. Podľa jeho názoru však ide o zjavne svojvoľné, zákonom nepodložené závery Krajského súdu Banská Bystrica v označenom rozhodnutí vzhľadom na gramatické znenie § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z.: „Komora vymáha zaplatenie poplatkov podľa odsekov 4 a 5 a § 71 ods. 3 podľa osobitného predpisu najskôr po uplynutí 60 dní nasledujúcich po uplynutí lehoty stanovenej v písomnej výzve zdravotníckemu pracovníkovi na zaplatenie poplatku, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní“. Uvedené ustanovenie teda celkom zjavne stanovuje podmienky komory na úspešné uplatnenie práva súdnou cestou, stanovuje podmienky na obsah písomnej výzvy (lehota splatnosti aspoň 7 dní) a tiež stanovuje podmienky, kedy môže komora úspešne podať žalobu. Komora zjavne v zmysle zákona musí uplatniť svoj nárok najprv u dlžníka, pod hrozbou negatívneho dôsledku neúspechu v súdnom konaní. Z uvedeného je potom zrejmá nesprávnosť právneho názoru Krajského súdu Banská Bystrica, na ktorý odkazuje žalovaná. Z uvedeného rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica je zrejmé, že odvolací súd sám konštatuje, že ide o povinnú výzvu, teda že komora (žalobca) musí takýmto spôsobom uplatniť právo u dlžníka pred podaním žaloby, následne však nesprávne konštatuje, že by malo ísť zo strany žalobcu (komory) o „ľubovoľné predĺžovanie premlčacej lehoty“ a rozpor so zásadou „rovnosti účastníkov právnych vzťahov“. Pre úplnosť žalobca zdôraznil, že z jeho strany nejde o ľubovoľné predĺžovanie premlčacej lehoty, ale o dodržiavanie textu právneho predpisu, ktorým je ustanovenie § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z. a § 102 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto opakovane poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, ktoré na vec aplikovali § 102 Občianskeho zákonníka a ktoré príkladmo uviedol už vo svojom predošlom vyjadrení. Aj v tomto poslednom vyjadrení na ne v plnom rozsahu odkázal. Podotkol, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít má byť o totožných právnych otázkach súdmi rozhodované rovnako a to vzhľadom na princíp právnej istoty, zásadu legitímnych očakávaní a princíp predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Ak by teda súd nerozhodol v jeho prospech a v prospech uplatnenia § 102 Občianskeho zákonníka, je povinný svoj odklon od každého uvedeného rozhodnutia, najmä rozhodnutí krajských súdov podrobne zdôvodniť.

9. Po vyjadreniach strán sporu súd nariadil pojednávanie na deň 13.11.2025. Tohto pojednávania sa zúčastnil právny zástupca žalovanej, právny zástupca žalobcu sa tohto pojednávania nezúčastnil, na pojednávanie bol predvolaný riadne a včas dňa 25.10.2025, tento neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 26.10.2025, ako dôvod neúčasti uviedol zásahu hospodárnosti

a rýchlosti konania, a to aj vzhľadom na hodnotu sporu, ako aj vzhľadom na nesporný a jednoduchý skutkový stav v danej veci, nenavyšovanie trov konania, keď nepožiadal zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, keď právny zástupca žalovanej bol na pojednávanie tiež predvolaný riadne a včas dňa 10.10.2025, keď za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie vec na tomto pojednávaní súd prejednal v prítomnosti právneho zástupcu žalovanej a v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu podľa § 180 CSP, keď prejednaniu veci na tomto pojednávaní nebránila žiadna procesná prekážka.

10. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní trval na obrane žalovanej, keď opravil v doterajších vyjadreniach, že žaloba bola doručená na upomínací súd dňa 21.10.2024, nie dňa 12.10.2024. Podotkol, že keby bol právny názor žalobcu, pokiaľ ide o otázku premlčania aj správny, aj tak by právo žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy voči žalovanej bolo premlčané, nakoľko žalobca po prvýkrát vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy výzvou zo dňa 11.03.2021, táto bola doručená žalovanej na druhý alebo tretí deň po jej vystavení, teda najneskôr dňa 13.03.2021. Žalovaná túto výzvu predložila do súdneho konania. Podľa obsahu výzvy komora žiadala uhradiť sporné poplatky do 7 dní odo dňa vystavenia výzvy, čo je do dňa 18.03.2021. Keby sa aj pripustil absurdný výklad žalobcu aplikovať na spornú otázku § 102 Občianskeho zákonníka, teda na otázku premlčania, tak aj v tomto prípade by bol nárok žalobcu premlčaný vzhľadom na dátum podania žaloby na upomínací súd dňa 21.10.2024. Žalobca výzvu zo dňa 11.03.2021 žiadnym spôsobom nerozporoval. Nie je tak pravdou, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu sporných poplatkov len v roku 2024. V ostatnom zotrval na doterajších písomných prednesoch.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami, ktoré v konaní predložili strany sporu, žiadne iné dôkazy okrem predložených listín strany nežiadali vykonať, keď potom na základe vykonaného dokazovania listinami súd zistil tento skutkový a právny stav:

12. Z prehľadu ročných poplatkov a zápisu zo snemu žalobcu zo dňa 04.04.2009 a zo dňa 23.05.2015 vyplýva, že poplatok za aktualizáciu registra bol v rokoch 2020 až 2021 vo výške 15,- Eur. Poplatky za aktualizáciu registra sú splatné 31.01. príslušného roka.

13. Z Potvrdenia o zápise do registra SK MTP zo dňa 21.08.2009 vystaveného žalobcom vyplýva, že žalovaná ako žiadateľka bola zapísaná do registra SK MTP so sídlom v Trenčíne, v zdravotníckom povolaní sanitár, pod registračným číslom: Aa – 08977.

14. Z formulára „Údaje pre registráciu“ zo dňa 27.05.2009 vyplýva, že žalovaná poskytla svoje osobné údaje žalobcovi k zápisu do registra SK MTP, kde uviedla, že je zamestnaná v zdravotníckom povolaní sanitár u zamestnávateľa NRC, E., F. G. X, pričom nebola členom žalobcu.

15. Oznamením o zapísanie do registra SK LAT zo dňa 27.05.2009 žalovaná požiadala o zapísanie do registra Slovenskej komory laborantov, asistentov a technikov podľa § 63 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z..

16. Výzvou na zaplatenie zo dňa 13.05.2024 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú na zaplatenie nedoplatkov z titulu poplatku za vedenie registra za obdobie roka 2020 vo výške 15,- Eur a za vedenie registra za obdobie roka 2021 vo výške 15,- Eur s tým, že tieto poplatky žalovaná bola vyzvaná uhradiť v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy včítane nákladov na právne služby vo výške 72,80 Eur, celkovo žalovaná bola vyzvaná na úhradu sumy 110,27 Eur na účet špecifikovaný v tejto výzve. Odoslanie tejto výzvy pre žalovanú predložením „prázdneho“ podacieho háрку nepreukázal.

17. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava číslo: XXX XXX XXXXX zo dňa 05.12.2024 žalovanej bol zvýšený od 01.01.2025 starobný dôchodok na sumu 586,30 Eur mesačne.

18. Žalovaná v konaní predložila prvú stranu Komplexného posudku vydaného dňa 16.12.2020 číslo: ZV1/KP/Soc/2020/44551 Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen tvrdiac, že sa týka posúdenia zdravotnej spôsobilosti jej matky H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, XXX XX E., ktorý bola stanovená miera funkčnej poruchy u tejto 60 % podľa prílohy č. 3 časť IV., bod 2, písm. c/ k zákonu č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď vzhľadom na uvedené táto je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a ďalej predložila úmrtný list J. B., nar.

XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXXX/XX, D., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX s tvrdením, že sa týka jej zomrelej dcéry.

19. Výzvou zo dňa 11.03.2021 žalobca žalovanú vyzval na úhradu jej záväzku ku dňu zrušenia registrácie vo výške 30,- Eur ako neuhradeného poplatku vo výške 15,- Eur/2020, 15,- Eur/2021. Neuhradené poplatky žalobca žiadal uhradiť žalovanou do 7 kalendárnych dní na účet uvedený v tejto výzve. Ďalej výzva obsahuje upozornenie, že je povinnosťou žalovanej doplatiť neuhradené poplatky voči komore SK MTP v sume 30,- Eur, nakoľko komora SK MTP zasiela svoje neuhradené pohľadávky po dobe splatnosti na vymáhanie advokátskej kancelárii. Tiež vo výzve je uvedené, že komora SK MTP sa oboznámila so žiadosťou žalovanej o zrušenie registrácie s tým, že registrácia žalovanej bola zrušená a s tým, že so zrušením registrácie nezanikla povinnosť žalovanej doplatiť neuhradené záväzky voči komore.

20. Podľa § 47b ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z., slovenská komora medicínsko-technických pracovníkov združuje verejných zdravotníkov, zdravotníckych laborantov, nutričných terapeutov, dentálne hygieničky, rádiologických technikov, technikov pre zdravotnícke pomôcky, optometristov, farmaceutických laborantov, masérov, očných optikov, praktické sestry - asistentov, zubných asistentov a sanitárov.

21. Podľa § 31 ods. 1 písm. e) zákona č. 578/2004 Z.z., podmienky na výkon zdravotníckeho povolania sú registrácia (§ 62 až 64), ak v odseku 5 alebo v § 63 ods. 10 nie je ustanovené inak.

22. Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z., zdravotnícky pracovník okrem študenta, ktorý sa považuje za zdravotníckeho pracovníka podľa § 27 ods. 4, a žiaka, ktorý sa považuje za zdravotníckeho pracovníka podľa § 27 ods. 9, je povinný sa sústavne vzdelávať.

23. Podľa § 42 ods. 10 zákona č. 578/2004 Z.z., poplatok za vykonanie hodnotenia sústavného vzdelávania je najviac vo výške 10 eur a je príjmom komory príslušnej na vedenie registra (§ 62 ods. 2 až 12).

24. Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z., komora zapíše zdravotníckeho pracovníka do registra do 10 dní od doručenia oznámenia zdravotníckeho pracovníka a vydá mu potvrdenie o registrácii.

25. Podľa § 63 ods. 5 zákona č. 578/2004 Z.z., komora vedie register a priebežne ho aktualizuje podľa údajov oznamovaných zdravotníckymi pracovníkmi. Ročný poplatok za vedenie registra je najviac vo výške 15 eur a je príjmom komory, ktorá zdravotníckeho pracovníka registruje (§ 62 ods. 2 až 12).

26. Podľa § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z., komora vymáha zaplatenie poplatkov podľa odsekov 4 a 5 a § 71 ods. 3 podľa osobitného predpisu najskôr po uplynutí 60 dní nasledujúcich po uplynutí lehoty stanovenej v písomnej výzve zdravotníckemu pracovníkovi na zaplatenie poplatku, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní.

27. Podľa § 80 ods. 1 písm. d) zákona č. 578/2004 Z.z., zdravotnícky pracovník, ak v odseku 9 nie je ustanovené inak, je povinný do 31. januára príslušného kalendárneho roka zaplatiť poplatok za vedenie registra (§ 63 ods. 5).

28. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

29. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Podľa § 102 Občianskeho zákonníka, pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

31. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy 30,- Eur s príslušenstvom (úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky) nie je dôvodný, preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

32. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata sumy 30,- Eur s príslušenstvom z titulu ročných poplatkov za vedenie (aktualizáciu) registra verejných zdravotníkov, zdravotníckych laborantov, nutričných terapeutov, dentálnych hygienikov, rádiologických technikov, technikov pre zdravotnícke pomôcky, optometristov, farmaceutických laborantov, masérov, očných optikov, praktických sestier – asistentov, zubných asistentov a sanitárov (ďalej len „zdravotnícky pracovníci“) v období rokov 2020 a 2021 v zmysle zákona č. 578/2004 Z.z. (§ 63 ods. 5 zákona č. 578/2004 Z.z.). Vykonaným dokazovaním súd mal preukázať, že žalovaná bola v minulosti zdravotníckym pracovníkom (sanitárkou), keď žiadosťou zo dňa 27.05.2009 požiadala žalobcu o zapísanie do registra Slovenskej komory laborantov, asistentov a technikov (§ 63 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z.), o ktorej skutočnosti svedčí Oznámenie o zapísanie do registra SK LAT podpísané žalovanou dňa 27.05.2009, Potvrdenie Slovenskej komory medicínsko-technických pracovníkov zo dňa 21.08.2009, z ktorého vyplýva, že žalovaná bola zapísaná do registra SK MTP so sídlom v Trenčíne v zdravotníckom povolaní sanitár, pod registračným číslom: Aa – 08977 a ku ktorej registrácii žalovaná predložila Údaje pre registráciu, podpísané žalovanou dňa 27.05.2009. V uvedenom registri bola žalovaná zapísaná do dňa 11.03.2021, ktorým dňom jej bola registrácia zrušená na základe jej žiadosti zo dňa 03.03.2021 kedy žalovaná oznámila, že už nevykonáva zdravotnícke povolanie, keď táto skutočnosť nebola v konaní medzi stranami sporná (§ 63b ods. 1 písm. a/ zákona č. 578/2004 Z.z.). Za obdobie rokov 2020 a 2021 žalovaná mala povinnosť platiť poplatok za vedenie (aktualizáciu) registra v sume 15,- Eur (za rok) a to v zmysle § 63 ods. 5 v spojení s § 80 ods. 1 písm. d/ zákona č. 578/2004 Z.z., a to v lehote do 31. januára príslušného kalendárneho roka, keď v zmysle § 63 ods. 5 uvedeného zákona komora vedie register a priebežne ho aktualizuje podľa údajov oznamovaných zdravotníckymi pracovníkmi; ročný poplatok za vedenie registra je najviac vo výške 15,- Eur a je príjmom komory, ktorá zdravotníckeho pracovníka registruje (§ 62 ods. 2 až 12), pričom podľa § 80 ods. 1 písm. d/ uvedeného zákona zdravotnícky pracovník, ak v odseku 9 nie je ustanovené inak, je povinný do 31. januára príslušného kalendárneho roka zaplatiť poplatok za vedenie registra (§ 63 ods. 5). Žalovaná tieto poplatky za rok 2020 a 2021, ktorých výška nebola namietaná, neuhradila. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovanej v mesiaci jún 2024 zaslal výzvu na zaplataenie dlžných poplatkov v zmysle § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z., podľa ktorého komora vymáha zaplataenie poplatkov podľa odsekov 4 a 5 a § 71 ods. 3 podľa osobitného predpisu najskôr po uplynutí 60 dní nasledujúcich po uplynutí lehoty stanovenej v písomnej výzve zdravotníckemu pracovníkovi na zaplataenie poplatku, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Túto výzvu v súdnom konaní nepredložil, žalovaná tvrdila, že už výzvou zo dňa 11.03.2021 ju žalobca vyzval na zaplataenie týchto neuhradených poplatkov a to v lehote do 7 kalendárnych dní, ktorú výzvu doložila (č.l. 163 spisu) s tým, že táto výzva jej bola doručená najneskôr dňa 13.03.2021.

33. I keď v konaní žalovaná namietala, že v uvedenom období už nemala status zdravotníckeho pracovníka, nakoľko dňom 01.11.2019 nastúpila na starobný dôchodok a ďalej prácu zdravotníckeho pracovníka už nevykonávala, pritom podľa jej názoru žalobca mohol zrušiť jej registráciu aj bez jej podnetu, resp. žiadosti, základnú otázku, ktorú bolo dôvodné súdom však v konaní ako spornú medzi stranami primárne posúdiť bola otázka, či nárok žalobcu uplatnený v konaní je premlčaný, alebo nie je premlčaný vzhľadom na to, že žalovaná vzniesla námietku premlčania.

34. Súdna prax, aj právna teória pod premlčaním rozumie márne uplynutie doby ustanovenej v zákone na vykonanie práva; znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva účastníka, keďže premlčaním síce jeho nárok nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak povinný pred súdom čelí uplatnenému právu námietkou premlčania. Nárok oprávneného účastníka trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevykonalým.

35. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt (veriteľ) pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v ustanovenej premlčacej dobe, teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútitelnosť uplatneného práva. Tento inštitút poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, keď až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa, a tak sa do záväzkových právnych vzťahov účastníkov vnáša právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas (bez obmedzenia doby) úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo *vigilantivus iura scripta sunt* (že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú; alebo inak povedané, že právo patrí bdelym). Námietka premlčania

predstavuje spravidla efektívny postup – obranu dlžníka proti hrozbe, že až po neúmerne dlhej dobe si veriteľ uplatní svoje právo; na druhej strane možnosť tejto námietky donucuje (vedie) veriteľa k včasnému vykonaniu svojho práva. Ide tu o predvídané právne postupy účastníkov záväzkových právnych vzťahov, ktoré zodpovedajú účelu premlčania. Nemožnosť priznať oprávnenému subjektu premlčané právo nastane až vtedy, keď sú splnené skutočnosti: a/ uplynie právnym predpisom vymedzený čas (premlčacia doba), b/ nevykonáva sa právo oprávneným subjektom v priebehu takto vymedzenej doby, c/ povinný subjekt v rámci súdneho konania o uplatnenom práve účinne vznesie námietku premlčania. Námietka premlčania je inštitútom hmotného práva, ktorá je upravená v ustanovení § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 Občianskeho zákonníka). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (uvedené platí v súdnej veci).

36. Žalovaná v konaní aktívne na obranu vznesla námietku premlčania práva žalobcu, ktoré uplatnil v konaní na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Argumentovala, že v danom prípade je dôvodné pri posúdení ňou uplatnenej námietky premlčania potrebné vychádzať z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Oproti jej argumentácii žalobca argumentoval tým, že pri posúdení uplatnenej námietky premlčania žalovanou je potrebné vychádzať z ustanovenia § 102 Občianskeho zákonníka podľa ktorého pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

37. Premlčacou dobou treba rozumieť časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Podstata premlčania spočíva v oslabení subjektívneho práva o jeho právnu nárokovateľnosť. Dĺžku premlčacej lehoty určuje zákon. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje trojročnú všeobecnú premlčaciu lehotu. Medzi stranami v konaní nebolo sporné, že v súdenom prípade je pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania žalovanou dôvodné aplikovať trojročnú všeobecnú premlčaciu lehotu. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz. Za tento moment sa zväčša považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Rozhodujúcou skutočnosťou z hľadiska možnosti uplatniť právo na súde a začiatku plynutia všeobecnej premlčacej doby je okamih splatnosti, t.j. zročnosti záväzku, resp. dlhu, ktorý je konkrétnym momentom, kedy je dlžník povinný záväzok, resp. dlh splniť.

38. Ustanovenie § 102 Občianskeho zákonníka na rozdiel od ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka precizuje právnu úpravu o začiatku premlčacej doby v prípade, ak zákon ukladá oprávnenej osobe povinnosť najskôr uplatniť právo u fyzickej alebo právnickej osoby (príkladmo § 508, § 599 Občianskeho zákonníka). Vo viacerých prípadoch však zákon s neuplatnením práva u tretej osoby spája aj zánik práva (príkladmo § 504, § 509 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bez povšimnutia však nemôže zostať ani zásada vyjadrená v ustanovení § 583 Občianskeho zákonníka podľa ktorej k zániku práva preto, že nebolo uplatnené v určenom čase, dochádza len v prípadoch uvedených v zákone. To platí aj v prípade, ak treba právo najskôr uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby. Takéto uplatnenie má vplyv iba na začiatok plynutia premlčacej doby. Ak však zachovanie práva nie je podmienené uplatnením práva u fyzickej alebo právnickej osoby (hoci zákon takéto uplatnenie umožňuje), prípadné uplatnenie, nemá vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Vyplýva to z použitia pojmu „musia“, uvedeného v ustanovení § 102 Občianskeho zákonníka.

39. Z vyššie uvedeného vyplýva, že podľa § 102 Občianskeho zákonníka sa právo musí v predpísanej lehote uplatniť najprv u subjektu, s ktorým je povinná osoba v záväzkovom právnom vzťahu. V prípadoch, keď zánik práva nie je podmienený uplatnením u iného subjektu, ustanovenie § 102 Občianskeho zákonníka sa nepoužije, keď potom právo je potrebné uplatniť priamo na súde, tak ako to vyplýva z § 101 Občianskeho zákonníka.

40. Z ustanovenia § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z. vyplýva, že komora ako vyberateľ a príjemca poplatku za vedenie (aktualizáciu) registra, je povinná vymáhať zaplatenie poplatkov v prípade omeškania s tým, že splatnosť týchto poplatkov vyplýva priamo zo zákona, konkrétne z § 80 ods. 1 písm. d/ zákona č. 578/2004 Z.z., podľa ktorého zdravotnícky pracovník (ak v odseku 9 nie je uvedený

inak) je povinný do 31. januára príslušného kalendárneho roka zaplatiť poplatok za vedenie registra (§ 63 ods. 5). Zákon komore (žalobcovi) ukladá povinnosť písomne vyzvať zdravotníckeho pracovníka k dobrovoľnej úhrade poplatku v lehote nie kratšej ako 7 dní, a to najskôr po uplynutí 60 kalendárnych dní odo dňa splatnosti poplatku za príslušný kalendárny rok. V súdenom prípade žalovaná bola povinná tento poplatok za rok 2020 zaplatiť do 31. januára 2020 a za rok 2021 do 31. januára 2021, v ktorých dňoch nastala splatnosť (zročnosť) týchto poplatkov. Nakoľko tieto poplatky žalovaná neuhradila v lehote do ich zročnosti (splatnosti), žalobca t.j. komora bol povinný žalovanú vyzvať k dobrovoľnej úhrade týchto poplatkov v lehote nie kratšej ako 7 dní. Vymáhať zaplataenie poplatkov je oprávnený najskôr po uplynutí 60 dní nasledujúcich po uplynutí lehoty stanovenej v písomnej výzve, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Napriek tejto povinnosti žalobcu vyplývajúcej zo zákona podľa názoru súdu omeškanie žalovanej so zaplataením týchto poplatkov nastalo deň nasledujúci po dni splatnosti poplatkov, t.j. dňa 01.02. príslušného kalendárneho roka u každého poplatku zvlášť, teda pri poplatku za rok 2020 dňa 01.02.2020 a pri poplatku za rok 2021 dňa 01.02.2021 s tým, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 578/2004 Z.z. nevyplýva zánik práva vymáhať tieto poplatky žalobcom, t.j. komorou a to ani v prípade, že by žalobca, t.j. komora pristúpila k vymáhaniu zaplataenia týchto poplatkov bez písomnej výzvy a bez zachovania lehôt uvedených v § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z.. Súd je tiež názoru, že žalobca v zmysle zákonnej úpravy má len povinnosť vyzvať dlžníka, aby zaplatil omeškaný poplatok, keď mu umožňuje v zákonom stanovenej lehote dobrovoľne splniť dlh, preto podľa záverov súdu v tejto veci žalobca si neuplatňuje svoje právo u žalovanej v zmysle § 102 Občianskeho zákonníka, ale v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Súd sa tak prikláňa k argumentácii žalovanej, že účelom inštitútu povinnej písomnej výzvy upraveného v § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z. nie je umožniť žalobcovi si na úkor zdravotníckych pracovníkov, ktorých združuje, a ktorým poskytuje služby, ľubovoľne predĺžiť premlčaciu lehotu viažuc ju na písomnú výzvu a lehotu uvedenú v § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z.. Žalobca by tým získal neodôvodnenú výhodu oproti zdravotníckym pracovníkom, čo by bolo v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov právnych vzťahov. Ak by bol výklad ustanovenia § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z. podľa žalobcu správny, reálne by mohol žalobca vymáhať uvedené poplatky v neúmerne dlhých dobách po ich splatnosti viažuc oslabenie svojho práva vymáhať ich zaplataenie na výzvu v zmysle § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z. kedykoľvek podľa svojej ľubovôle a v zásade aj po uplynutí niekoľkých rokov po ich splatnosti. Takýto výklad nemôže podľa názoru súdu požívať právnu ochranu. Na základe uvedeného na uplatnenú námietku premlčania podľa záverov súdu v tejto veci je potrebné namiesto § 102 Občianskeho zákonníka aplikovať § 101 Občianskeho zákonníka.

41. Aplikujúc citované ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka súd mal za to, že námietka premlčania vznesená žalovanou je dôvodná. V uvedenej veci poplatky za príslušné kalendárne roky sú splatné každý zvlášť, ku dňu 31.01. príslušného kalendárneho roka, keď súd opakuje, že poplatok za rok 2020 je splatný k 31.01.2020 a za rok 2021 k 31.01.2021. Premlčacia lehota u každého z týchto poplatkov plynie samostatne. Pri primeranej starostlivosti žalobcu plniť si zákonnú povinnosť vyberať tieto poplatky riadne a včas s poukazom na § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z. súd je názoru, že po zohľadnení 60-dňovej lehoty po uplynutí ktorej komora môže vymáhať zaplataenie poplatkov a ktorá nasleduje po uplynutí nie kratšej ako 7 dňovej lehoty dodatočne stanovenej na úhradu splatných poplatkov určenej v písomnej výzve, u každého poplatku actio nata nastala už v priebehu mesiaca apríl príslušného kalendárneho roka, pri poplatku za rok 2020 v apríli 2020 a pri poplatku za rok 2021 v apríli 2021. Premlčacia lehota jednotlivých poplatkov by tak uplynula najneskôr za rok 2020 v priebehu mesiaca apríl roku 2023 a za rok 2021 v priebehu mesiaca apríl roku 2024. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde až dňa 21.10.2024 (v uvedený deň žaloba bola doručená upomínaciu súdu), právo žalobcu domáhať sa zaplataenia žalovanej sumy s príslušenstvom je tak potom v celom rozsahu premlčané, keď súd žalobu vzhľadom na úspešnú námietku premlčania vznesenú žalovanou zamietol. Uvedené súd uvádza k tvrdeniu žalobcu, že výzvu zaslal žalovanej len v mesiaci jún 2024.

42. Súd ďalej k argumentácii žalobcu dodáva, že aj keď by bol jeho výklad a argumentácia ohľadne vznesenej námietky premlčania správna, neušlo pozornosti súdu, že žalobca už výzvou zo dňa 11.03.2021 (č.l. 163 spisu), ktorú na dôkaz predložila žalovaná, vyzval žalovanú na úhradu splatných poplatkov za rok 2020 a 2021 spolu v sume 30,- Eur v dodatočnej lehote 7 kalendárnych dní, ktorá výzva bola žalovanej doručená najneskôr dňa 13.03.2021, ktoré tvrdenie žalobca v konaní nerozporoval. Žalobca tak poskytol žalovanej dodatočnú lehotu 7 kalendárnych dní na zaplataenie zročných poplatkov, ktorá márne uplynula žalovanej dňa 20.03.2021. Po zohľadnení ďalšej lehoty 60-tich dní v zmysle § 63 ods. 7 zákona č. 578/2004 Z.z., márne by uplynula žalovanej lehota na dodatočné plnenie podľa výkladu žalobcu dňa 19.05.2021. Odo dňa 20.05.2021 by potom za predpokladu správnosti argumentácie

žalobcu začala plynúť žalobcovi všeobecná trojročná premlčacia lehota na včasné uplatnenie práva na súde, ktorá mu však vzhľadom na dátum podania žaloby na súde 21.10.2024 uplynula márne dňa 20.05.2024. Ani za správnosti argumentácie žalobcu pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej by žalobca neuplatnil svoje právo na zaplatenie poplatkov na súde včas, keď potom žaloba žalobcu by nemohla obstáť ani pri tejto argumentácii žalobcu.

43. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

44. Na záver už súd len dodáva, že ostatné námietky žalovanej vzhľadom k tomu, že úspešne vznesla námietku premlčania, sú bez právneho významu, avšak súd k týmto námietkam, resp. k tejto ďalšej obrane žalovanej dodáva, že žalovaná pokiaľ skončila výkon povolania zdravotníckeho pracovníka, bola povinná túto skutočnosť oznámiť žalobcovi, t.j. komore a požiadať o zrušenie registrácie, čo napokon vykonala ku dňu 11.03.2021. Ako súd už ale dôvodí, táto obrana nemá pre právne posúdenie veci ďalší význam, nakoľko súd primárne zhodnotil, že námietka premlčania vznesená žalovanou je dôvodná.

45. Nakoľko súd nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 30,- Eur, neprisúdil žalobcovi nárok ani na zaplatenie príslušenstva z tejto sumy v podobe úrokov z omeškania a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, pretože nepriznal istinu tohto nároku.

46. Pokiaľ žalobca v konaní poukazoval na rozhodnutia prvoinštančných súdov a druhoinsťančných súdov v obdobných veciach, pokiaľ ide o argumentáciu k použitiu § 102 Občianskeho zákonníka, oproti, že žalovaná svoj názor na aplikáciu § 101 Občianskeho zákonníka, opiera len o jediné rozhodnutie druhoinsťančného súdu súd k tomuto dodáva, že v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. V zmysle záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v rozhodnutí publikovanom ako judikát R71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. Súdu v danej veci nie je zatiaľ známe žiadne rozhodnutie najvyššej súdnej autority v obdobnej veci, ktoré by malo charakter ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a ktorým by súd bol tak povinný v zmysle neho rozhodnúť. Rozhodnutia prvoinštančných súdov nie sú pre súd v predmetnej veci záväzné, rozhodnutia druhoinsťančných súdov tiež nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, keď potom súd v danej veci sa mohol prikloniť k právnemu názoru ktoréhokoľvek z nich tak, aby každá strana mohla legitímne očakávať, že jej spor bude rozhodnutý spravodlivo. Súd v danej veci sa priklonil k právnemu názoru vyslovenom Krajským súdom Banská Bystrica v rozsudku Sp.zn.: 13Co/54/2024 zo dňa 30.08.2024, ktorý bol vydaný vo veci Okresného súdu Zvolen Sp.zn.: 13C/69/2023 a ktorým bol rozsudok Okresného súdu Zvolen vydaný v uvedenej veci zo dňa 22.01.2024 zmenený práve označeným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici s právnym názorom správnosti aplikácie § 101 Občianskeho zákonníka na obdobný právny a skutkový stav. Spravodlivosť rozhodnutia sporu súd vidí v tom, že nebolo úmyslom zákonodarcu zákonom č. 578/2004 Z.z., neúmerne predlžovať okamih začatia plynutia premlčacej lehoty na vymáhanie poplatkov od zdravotníckych pracovníkov (potencionálnych dlžníkov). Žalobca nemohol očakávať pozitívne rozhodnutie už aj z dôvodu, že nie pravdivo uvádzal svoje skutkové tvrdenia, keď tvrdil, že žalovanú vyzval na úhradu dlhovaných poplatkov v mesiaci jún 2024, ktorú skutočnosť žalovaná vyvrátila predložením dôkazu, a to výzvy k úhrade týchto nedoplatkov už zo dňa 11.03.2021. Z ustanovenia § 150 ods. 1 CSP totiž vyplýva, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Túto procesnú povinnosť žalobca v konaní porušil s cieľom dosiahnuť priaznivé rozhodnutie v spore.

47. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech, žalobca plný neúspech, preto žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

48. O povinnosti, resp. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

49. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

14C/9/2025

– 2 –

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).